

חוקי-קרוקי

אירלנד

לפני הרבה זמן חיו מלך ומלכה באירלנד והיה להם בן שקראו לו ג'ק. כשג'ק גדל והיה לאדם מבוגר, הודיע להורים שלו שהוא רוצה ללכת לעולם הרחב ולחפש את מזלו.

ההורים נתנו לו את ברכתם והוא יצא לדרך. הוא הלך רחוק, רחוק יותר מאשר אוכל לספר לכם ורחוק יותר מאשר תוכלו לספר לי. בסוף הוא הגיע ליער גדול ושם ראה אדם זקן בעל שער לבן. האיש שאל אותו "ג'ק לאן פניך?" וג'ק אמר "אני הולך לחפש את מזלי."

"טוב" אמר הזקן "אם הנך מחפש עבודה, הרי לא הרחק מכאן גר ענק שקוראים לו ענק מאה גבעות, וכפי שידוע לי הוא מחפש עובד בריא, חזק ונבון כמוך."

"טוב מאוד" אמר ג'ק "אלך אליו."

הוא הלך דרך היער עד שיצא ממנו ואז ראה טירה

גדולה. הוא דפק בדלת ולקראתו יצא ענק גדול. "שלום ג'ק, בן מלך אירלנד" הוא אמר "למה באת ומה רצונך?"

"אני מחפש את מזלי" אמר ג'ק "ואני מחפש עבודה. אמרו לי" אמר ג'ק לענק מאה גבעות "שאתה מחפש עובד בריא, חזק ונבון כמוני."

"אכן" אמר ענק "אני ענק מאה גבעות ואני זקוק לבחור כמוך. כל יום" הוא אמר "אני הולך להלחם עם ענק אחר, בצד שני של העולם, וכשאני לא בבית צריך מישהו לדאוג לאחוזתי. אם תשרת אותי טוב

ובנאמנות, בסוף התקופה תקבל ממני שק זהב." ג'ק הסכים ואמר שהוא מוכן לעבוד אצלו. הענק כיבד אותו אז בארוחה טובה ונתן לו מקום לינה, שם ג'ק ישן היטב כל הלילה. בבוקר הענק העיר אותו.

"ג'ק בחורי" אמר "עלי ללכת לסוף העולם ולהלחם עם ענק ארבעת הרוחות. אתה תדאג בינתיים לביתי.

תסדר את הבית ותשמור יפה על הכל עד שאחזור לקראת לילה. אתה יכול ללכת לכל חדר ולכל מקום בטירה, מלבד האורווה. האורווה שלי סגורה ואסור לך להיכנס אליה. זכור זאת היטב!"

ג'ק הבטיח זאת והענק עוד ביקר באורותו והלך. ג'ק התחיל לסדר את הבית והיה זה בית מפואר מאוד. הוא עבר בחדרים גדולים ובחצר, ובכל הבניינים שסביב החצר ובסוף עמד לפני הארווה. הוא עמד שם זמן רב והביט עליה.

בסוף אמר לעצמו "מעניין מה יכול להיות שם ומדוע הענק מאיים עלי ואוסר להיכנס כאן. אני סבור שלא יגרם לי כלום אם אציץ פנימה."

כל דלת שבבית הענק נעולה הייתה במנעול ובו טבעת, שסיבובה פתח את הדלת. וכך היה גם בארווה. כשג'ק סיבב את הטבעת הדלת נפתחה. בארווה ראה ג'ק סוסה ודוב שעמדו ליד שוקת, אבל לא אכלו. לפני הסוסה מונח היה בשר בשוקת, וחציר לפני הדוב.

"לא פלא" אמר ג'ק "שאינכם אוכלים. הענק טעה כנראה" והוא ניגש לשוקת, שם את הבשר מול הדוב וחציר מול הסוסה. הם מיד התחילו לאכול, וג'ק יצא וסגר את דלת הארווה. אלא שאז אצבע שלו נתקעה בתוך טבעת המנעול והוא לא יכול היה להוציא אותה. "זה לא טוב" חשב ג'ק "הענק ימצא אותי כאן

כשיחזור" והוא הוציא את הסכין שלו מכיס, חתך את האצבע והשאיר אותה בתוך הטבעת.

כשהענק חזר בערב שאל "אז איך עבר יומך, ג'ק?" "עבדתי כפי שצריך והיום עבר יפה" ענה ג'ק.

"תראה לי את ידיך" אמר הענק, וכשג'ק הושיט את ידיו פניו של הענק האדימה מכעס והוא אמר

"הזהרתי אותך שאם תציץ לארווה תשלם בחייר!" אבל ג'ק התחיל להתנצל וביקש סליחה ואמר שלא יכול היה לעמוד מול יצר הסקרנות וחשב שלא יקרה כל רע אם רק יציץ לשם.

"איש עוד לא חי" אמר הענק "שפתח את דלת הארווה. גם אתך הייתי ממית מיד לו לא דבר אחד. אבא של אביך עשה פעם טובה גדולה לאבי. ואני לא שוכח דבר כזה. הפעם אני סולח לך, אבל אם תעשה את הדבר שנית, לא תחיה יותר!"

ג'ק הבטיח שלא יכנס שוב לארווה. הוא קיבל את ארוחת ערב שלו ונשכב לישון. ולמחרת בבוקר ענק מאה גבעות העיר אותו מוקדם.

"ג'ק" אמר "אני חייב ללכת שוב להלחם בענק ארבעת הרוחות. אתה יודע מה תפקידך. תסדר את הבית,

אבל תזכור: אל תכנס לאורווה כי בחייך הדבר!"
"אזכור זאת" אמר ג'ק.

ושוב בבוקר הענק ביקר באורווה לפני שעזב. ג'ק חזר לעבודתו, עבר את הבית, ניקה וסידר הכל עד שהגיע לאורווה. הוא עמד לפני האורווה זמן רב ובסוף אמר לעצמו "מעניין מה שלום הדוב והסוסה ומה עשה הענק כשבא לבקר אצלם. הבה ואציץ לשם."
הוא הכניס אצבע לתוך הטבעת וכשהדלת נפתחה הציץ פנימה וראה שהסוסה והדוב עומדים כמו יום קודם ולא אוכלים.

"לא פלא, ייצורים מסכנים, כי הענק טעה שוב" אמר אחרי שראה בשר לפני הסוסה וחציר לפני הדוב. הוא החליף להם את האוכל והם התחילו לאכול בתיאבון, והוא יצא. ושוב כשסגר את הדלת האצבע שלו נתפסה בטבעת המנעול והוא לא הצליח לשחרר אותה. "וי, וי" אמר "הפעם ימית אותי הענק וזה בטוח." הוא הוציא את סכינו וחתך את אצבעו השנייה, ושם היא גם נשארה כשהענק חזר.

"אז איך עבר יומך, ג'ק, בחורי הטוב?" שאל הענק.
"טוב, טוב מאוד" ענה ג'ק כשהוא מסתיר את ידיו

מאחורי גבו.

"הראה לי את ידיך" אמר הענק "אני רוצה לראות האם אתה רוחץ אותם כפי שצריך" אמר הענק.
כשג'ק הראה את ידיו פני הענק האדימו מרוב כעס.
"אתמול סלחתי לך על כך שנכנסת לאורווה, והבטחת שלא תעשה זאת יותר, והנה אני רואה שלא עמדת בהבטחתך."

והענק רגז וכעס זמן רב ובסוף אמר "מאחר שסבא שלך עשה טובה לאבי, אני אצטרך לסלוח לך, כנראה, עוד פעם אחת. אבל" אמר "גם אם תשרת לי כאן מאה שנה ואחרי הן שוב תדרוך רגליך באורווה, זה יהיה יומך האחרון. זכור זאת!"

ג'ק הודה לענק והבטיח שלא ימרה את פיו יותר. למחרת הענק העיר את ג'ק מוקדם בבוקר ואמר שהוא שוב יוצא להלחם עם ענקים אחרים, נתן לו את הוראותיו והזהיר, כמו בימים הקודמים. ולפני שיצא לדרכו נכנס שוב לאורווה.

ושוב ג'ק סידר את כל הבית ובסוף עמד בפני דלת האורווה וחשב איך מסתדרים שם הסוסה והדוב, ומה עשה באורווה ענק מאה גבעות לפני שכלך לדרכו.

והוא שוב הציץ פנימה וראה את הסוסה לפני שוקת בשר ודוב לפני שוקת חציר. "מסכנים" אמר "לא פלא שאתם לא אוכלים" ומיד שם את החציר לסוסה ובשר לדוב.

ואז אמרה הסוסה "ג'ק מסכן, אני מרחמת עליך. הלילה הענק יהרוג אתך, זה בטוח. ואני מצטערת גם עלינו כי אז הענק יהרוג גם אותנו." "או, או" אמר ג'ק "זה איום. ואין דבר שנוכל לעשות?" "רק דבר אחת" אמרה הסוסה. "ומה זה?" שאל ג'ק.

"שים עלי את האוכף ואת הרתמה" אמרה הסוסה "ונצא מיד לדרך. וכשהענק יחזור, נהיה כבר רחוק, רחוק מכאן."

ג'ק מיד רתם את הסוסה ועלה על גבה אבל אז אמר הדוב "איך זה? אתם בורחים ומשאירים אותי כאן לשאת בכל הכעס?"

"לא" אמרה הסוסה "לא נעשה זאת. ג'ק, קח את השרשרת וקשור אלי את הדוב."

ג'ק קשר אותם ואז שלושתם, הסוסה, הדוב וג'ק יצאו לדרך ודהרו, דהרו כמה שרק יכלו לדהור.

אחרי זמן מה אמרה הסוסה "ג'ק, הביט אחורה וראה מה קורה שם."

ג'ק הביט אחורה ואמר "הו! ענק מאה גבעות רודף אחרינו כמו סערה זועפת. עוד מעט הוא ישיג אותנו ואז יהרוג את שלושתנו."

"אבל יש לנו עוד סיכוי" אמרה הסוסה "ג'ק, הסתכל לאוזני השמאלית ותראה מה יש שם." ג'ק הסתכל באוזן וראה שם ערמון קטן.

"זרוק אותו מעל כתפך השמאלית" אמרה הסוסה, וכשג'ק עשה זאת מיד צמח אחריהם יער ערמונים עמוק, רחב וסבוך. והם המשיכו לדהור עוד יום ועוד לילה עד שבאמצע היום למחרת אמרה הסוסה שוב "ג'ק הביט מה קורה מאחורינו."

ג'ק הביט ואמר "הו! ענק מאה גבעות רודף אחרינו כמו רוח אדירה."

"האם תראה משהו מוזר אצלו?" שאלה הסוסה. "כן, יש לו שיחים על ראשו ולרגליו הודבקו תרנגולות רבות. יש לו עכשיו מספיק אוכל ועצי הסקה לשנים. הפעם אנחנו אבודים."

"עוד לא" אמרה הסוסה "הביט לאוזני השמאלית

וראה מה יש שם."

ג'ק הסתכל לאוזנה השמאלית של הסוסה ומצא שם טיפת מים.

"זרוק אותה מעל הכתף השמאלית שלך, ג'ק" אמרה הסוסה.

ג'ק זרק את הטיפה ומיד אגם גדול הופיע בינם ובין הענק, והוא היה רחב מאות קילומטרים, ועמוק כמאה קילומטר.

"עכשיו" אמרה הסוסה "הוא לא יוכל להשיג אותנו עד שלא ישתה את כל המים שבאגם הזה. ואם ישתה אותם, יתכן מאוד שיתפוצץ ונתפטר ממנו לתמיד." והם המשיכו בדרך. לא עבר זמן רב עד שהגיעו לגבול של סקוטלנד ושם ראו יער גדול.

"כאן" אמרו לג'ק הסוסה והדוב "ביער הזה יהיה מקום המסתור שלנו."

"ומה אתי?" שאל ג'ק.

"אתה צריך ללכת הלאה ולחפש פרנסה. לא רחוק מכאן עומדת הטירה של מלך סקוטלנד, ולדעתי תוכל למצוא שם עבודה. אבל קודם אני חייבת להפוך אתך לבחור חוקי-קרוקי, עקום ומכוער. כי למלך סקוטלנד

יש שלוש בנות יפות והוא לא יקבל לעבודה בחור נאה כמוך, כי יפחד שבנותיו יתאהבו בך."

הסוסה שמה את אפה מול חזהו של ג'ק ונשפה, וג'ק הפך מיד לבחור קטן, חוקי-קרוקי, מכוער ומעוות. "ג'ק" אמרה הסוסה "תסתכל שוב לאוזני וראה מה תמצא שם." ג'ק הציץ לאוזן הסוסה וראה שם כיפה קטנה.

"ג'ק" אמרה שוב הסוסה "זאת כיפת משאלות. כל פעם שתחבוש אותה ותביע משאלה, היא תתמלא מיד. ואם תתקל בצרות, בו אלי לכאן ואעשה מה שרק אוכל למענך. ועכשיו לך לשלום."

ג'ק נפרד מהסוסה והדוב והלך. כשיצא מהיער ראה את הטירה, ניגש אליה ונכנס למטבח. הטבחית עסקה בניכוי סכינים. ג'ק אמר לה כי הוא מחפש עבודה והיא ענתה שמלך סקוטלנד לא יעסיק שום גבר בביתו, אך אחרי שג'ק הפציר בה שוב ושוב היא הסכימה ללכת למלך ולהודיע לו על ג'ק.

כאשר הטבחית הלכה ג'ק חבש את הכיפה על ראשו וביקש שכל הסכינים ומזלגות יתנקו. על השולחן מונחת הייתה ערמה של כלים אלה ובין רגע כולם

הבריקו כחדשים.

כשנודע למלך סקוטלנד באיזו מהירות ניקה ג'ק את הכלים, הסכים להעסיק אותו, למרות שתחילה סירב. אך לפני זה הביא למטבח את שלושת בנותיו כדי לראות איזה רושם יעשה עליהן העובד החדש. כשהנסיכות נכנסו למטבח וראו את הבחור הקטן, מעוות ומכוער, התעלפו במקום וצריך היה לשאת אותן לחדרן.

"כך זה בסדר" אמר המלך "נחזיק אתך כאן" ושלח את ג'ק לעבודה בגן.

באותה התקופה מלך המזרח הכריז מלחמה על מלך סקוטלנד. למלך המזרח היה חיל גדול ועצום והוא איים שימחוק את מלך סקוטלנד מפני האדמה. הדבר הדאיג מאוד את מלך סקוטלנד והוא התייעץ עם היועץ הראשי שלו. היועץ הראשי הציע שהמלך ישיא את שלושת בנותיו עם בני מלכים אחרים, ובכך יבטיח לעצמו את עזרתם של אלה.

המלך חשב שזה רעיון טוב ושלח מיד שליחים לכל ארצות העולם להודיע שהוא מוכן להשיא את שלושת בנותיו היפות. תוך זמן קצר הגיע בנו של מלך ספרד

והתחתן עם הבת הבכורה, ובנו של מלך צרפת הגיע ולקח את הבת השניה. הגיעו גם נסיכים רבים שרצו להתחתן עם הבת הצעירה ביותר, היפה מבין שלושתן, ששמה היה "ורד צהוב", אבל היא לא הסכימה לקחת אף אחד מהם.

אבא המלך כעס מאוד והורה לה לא לבוא אליו יותר, ולא להופיע יותר בקבלות פנים.

הבת הצטערה על כך מאוד וכמעט כל הזמן התהלכה בגן, בו באותו הזמן ג'ק "חוקי-קרוקי" טיפל בפרחים. ורד צהוב פגשה את חוקי-קרוקי שעבד בגן, הכירה אותו והבינה שהוא בחור נבון והגון, למרות מראהו המעוות והמכוער. לא עבר זמן רב והיא התאהבה בו וגם הוא התאהב בה, כי היא הייתה באמת נערה יפה ומקסימה.

לקראת המלחמה הציע היועץ הראשי למלך לשלוח את שני החתנים החדשים שלו, נסיך ספרד ונסיך צרפת, לבאר סוף העולם כדי שיביאו משם בקבוקים עם מי יוקה, מים שמרפאים פצויים ומחיים מתים. המלך מיד ציווה על שני החתנים לנסוע לבאר סוף העולם ולהביא את שני בקבוקי מי יוקה.

ורד צהוב סיפרה זאת לחוקי-קרוקי והוא אמר לעצמו "אולי כדאי שאתיעץ עם הסוסה והדוב בעניין זה." הוא יצא ליער ושניהם, הסוסה והדוב שמחו מאוד לקראתו.

הוא סיפר להם ששני הנסיכים יוצאים למחרת לבאר סוף העולם, ושאל האם יש להם הצעה כלשהי עבורו בעניין זה.

"כן, ג'ק" אמרה הסוסה "אתה צריך ללכת אתם. חפש באורות המלך את הסוס העלוב ביותר, חלש, רזה ולא מסוגל לעבוד. שים עליו אוכף קש ובעצמך לבש את הבגדים המרופטים ביותר שרק תוכל למצוא. אזי הצטרף לשני הנסיכים ואומר להם שאתה רוצה ללכת אתם. הם בוודאי יתביישו בכך וירצו להתפטר ממך, וכשתגיעו לפרשת דרכים יציעו שכל אחד מכם יצא בדרך אחרת ומי שיביא ראשון את בקבוק מי יוקה יוכרז על הגיבור הגדול ביותר. כשהם ימשיכו בדרכם כל אחד מהם ימלא את הבקבוק שלו במי מעיין שבדרך. עם הבקבוקים האלה הם יחזרו למלך סקוטלנד ויספרו לו כי אלה הם מי יוקה. אבל אתה, אחרי שהם ילכו, שים את כיפת המשאלות על ראשך

וביקש שני בקבוקים של מי יוקה אמיתיים." היא נתנה לו עוד הוראות וג'ק הודה לה מאוד וחזר לטירה.

למחרת, כאשר שני הנסיכים יצאו לדרך לבאר סוף העולם ג'ק, בבגדים מרופטים ועל סוס זקן ורזה, הצטרף אליהם ואמר שגם הוא רוצה לרכב לבאר סוף העולם ולהביא מי יוקה למלך. והדבר התנהל כפי שאמרה הסוסה. הם החליטו להפרד וללכת כל אחד בדרכו ומי שיביא את מי יוקה ראשון יהיה הגיבור הגדול. אחרי שג'ק רכב כברת דרך עצר, שם את כיפת המשאלות שלו על ראשו וביקש שני בקבוקים של מי יוקה מבאר סוף העולם.

כעבור זמן מה שני הנסיכים חזרו והופתעו מאוד כשמצאו כבר את ג'ק במקום המפגש. הם האשימו את ג'ק כי מילא את הבקבוקים שלו מסתם מעיינות ושהמים שבהם הם לא מי יוקה האמיתיים.

אמר ג'ק "לא אתווכח אתכם. בואו נבדוק. כשיגיע הנה המשרת שלכם כרתו לו את הראש וראו האם תוכלו לרפא אותו עם המים מהבקבוקים שלכם." הם שניהם סירבו כמובן, אחרי שידעו כי המים שלהם

הם מים רגילים, אך אמרו לג'ק לעשות את הדבר. "אז אעשה זאת" אמר ג'ק, וכשהגיע המשרת הוא הוציא את חרבו וכרת את ראשו. שתי טיפות מים ששפך על המשרת החזירו לו את הראש למקומו והוא חי כפי שהיה.

הנסיכים ביקשו מג'ק שימסור להם את המים ושאלו מה ירצה תמורתם והוא אמר "כשהתנתם קיבל כל אחד מכם כדור זהב כהוכחה להיותו חתן המלך. תנו לי את הכדורים האלה ותנו לי גם לכתוב דבר מה על הגב של כל אחד מכם." הנסיכים הסכימו ומסרו לו את שני כדורי הזהב, והוא כתב על גבו של כל אחד "האדם הזה הוא חתן לא-חוקי". הוא נתן להם את בקבוקי מי יוקה ובעצמו חזר לעבודתו בגן, אבל לא סיפר לורד צהוב איפה היה.

כשהמלך קיבל את בקבוקי מי יוקה הוא ציווה לחיל שלו לצאת למחרת לקרב. באותו בוקר חזר ג'ק ליער והתיעץ עם סוסה. והיא אמרה לו "הבט באוזני השמאלית ג'ק, וראה מה תמצא שם." הוא הסתכל באוזנה ומצא שם בגדי איש צבא מפוארים. הסוסה אמרה לו ללבוש אותם, ולעלות על גבה. מיד הוא

הפך לאיש צעיר נאה וכך, רכוב על הסוסה ויחד עם הדוב, הם יצאו שלושתם לקרב. אנשים שראו את האיש הצעיר התפלאו ממנו ומיד הגיעה שמועה אל המלך על נסיך גדול שיוצא למלחמה. המלך בא בעצמו לראות אותו ושאל בצד מי הוא רוצה ללחום.

"לא אלחם היום" אמר ג'ק "אלא לצדו של מלך סקוטלנד."

המלך הודה לו מקרב לב ואמר כי הוא בטוח בנצחונו. והם יצאו לקרב עם ג'ק בראש, וג'ק לחם על ימין ועל שמאל וכל מכה שלו העיפה חיילי אויב לקצה העולם ותוך זמן קצר מלך המזרח ברח עם שארית החיל שלו.

אחרי הקרבות מלך סקוטלנד הזמין את ג'ק לביתו ורצה לערוך נשף גדול לכבודו, אך ג'ק סירב. "אצלי בבית לא יודעים איפה אני נמצא" אמר ולכן אני חייב לחזור מהר."

"אם כך" אמר המלך "הדבר היחיד שאוכל לעשות למענך היא להעניק לך מתנה יפה. הנה מפת שולחן קסומה. כל פעם שתפרוש אותה היא תתכסה באוכל

ומשקה מכל הסוגים."

ג'ק לקח את המתנה, הודה למלך ורכב משם ליער. ביער השאיר את הסוסה ואת הדוב וחזר להיות חוקי-קרוקי שבגן. ושם ורד צהוב סיפרה לו על החייל האמיץ שניצח בקרב עבור אביה המלך.

"יפה, יפה" אמר ג'ק "הוא כנראה בחור מופלא. חבל שלא הייתי שם כדי לראות זאת, אך נשלחתי על ידי המלך למקום אחר."

"חוקי-קרוקי מסכן" אמרה הנסיכה "מה כבר היית יכול לעזור אילו היית שם?"

עבר זמן ומלך המזרח רצה להלחם שוב. ג'ק הלך שוב ליער כדי להתייעץ עם הסוסה.

"ג'ק" אמרה הסוסה "הבט לאוזני השמאלית וראה מה תמצא שם".

ג'ק ראה והוציא מאוזן הסוסה בגדי חייל מפוארים, כולם בכסף, ולפי הוראותיה לבש אותם, עלה עליה ושוב שלושתם חזרו למלך, שהתכונן לקרב.

כולם התפלאו מהחייל הנהדר והמלך שוב בא אליו ושאל לצדו של מי הוא מתכונן להלחם.

אמר המלך "אחיך היה כאן קודם ועזר לנו. ואתה,

לצדו של מי תהיה היום?"

"רק לצדך, הוד מלכותך" ענה ג'ק. המלך הודה לו יפה ושוב הם יצאו לקרב עם ג'ק בראשם. מכות חרבו של ג'ק העיפו את כל חיילי האויב לסוף העולם ומלך המזרח ברח משם בשארית כוחותיו.

שוב הודה המלך לג'ק, הזמין אותו הביתה ורצה להכין נשף לכבודו, אך ג'ק סירב באותו תירוץ כמו קודם. ואז המלך העניק לו מתנה נוספת, הפעם ארנק, שתמיד התמלא בכסף מחדש, גם כשמרוקנים אותו מדי פעם.

ג'ק החזיר את הסוסה והדוב ליער וחזר כחוקי-קרוקי לגן, לורד צהוב. היא סיפרה לו על החייל האמיץ השני שעזר לאביה להניס את האויב. ושוב אמר ג'ק שהוא מצטער שלא ראה זאת וורד צהוב חשבה שהוא,

חוקי-קרוקי לא היה יכול לעזור הרבה בקרבות. עברו ימים אחדים ומלך המזרח החליט שוב לנסות ולהכניע את מלך סקוטלנד.

גם הפעם יצא ג'ק לקרב, מחופש לחייל מפואר, על הסוסה ועם הדוב בצידו, ושוב הניסו את מלך המזרח בקלות.

מלך סקוטלנד הזמין אותנו לביתו לנשף, אך ג'ק שוב סירב.

"אבל, אמר "אבוא פעם, וגם האחים שלי יבואו לנשף שלך."

"מתי תוכלו לבוא הנה שלושתכם?" שאל המלך.

"רק אחד מאתנו יכול לעזוב את הבית" אמר ג'ק, "אבוא מחר, אחי השני יבוא מחרתיים, והשלישי יום אחרי זה."

המלך הודה לו והניק לו מתנה חדשה, מסרק פלא, אשר הפיק כסף וזהב כל פעם שבעליו סרק את שערותיו, והיה בכוחו להפוך את האדם המכוער ביותר לאיש נאה ויפה מראה ביותר.

ג'ק החזיר שוב את הסוסה והדוב ליער וחזר לגן אל ורד צהוב. גם הפעם היא סיפרה לו על הנפלאות של החייל הנהדר השלישי.

למחרת חזר ג'ק ליער, ועם הסוסה והדוב, לבוש בבגד מפואר ורכוב על הסוסה, הגיע לטירה, אך מצא את השער סגור. מאות מטרים גובה הייתה חומת הטיירה, אך הסוסה עברה אותה בקלות. מלך סקוטלנד נזף בשומרים שלא נתנו להכנס לחייל

הגדול, אך ג'ק אמר שלא כדאי לחשוב על דבר פעוט זה.

אחרי הארוחה המלך הציג את שתי בנותיו הגדולות והנשואות לפני ג'ק וזה שאל את המלך האם יש לו אולי עוד בנות במשפחה. המלך ענה שיש לו עוד בת אחת, אך זו לא הסכימה להתחתן כפי שהוא רצה והוא גירש אותה מביתו. ג'ק אמר שישמח לראות אותה. המלך הסביר שהוא בעצמו לא רוצה להביט יותר על פניה, אבל לא יכול היה לסרב לג'ק ולכן הביאו את ורד צהוב לאולם.

מובן שהיא לא הכירה את ג'ק בבגדיו המפוארים אבל שוחחה אתו. הוא סיפר ששמע שמועות כי היא התאהבה בגנן חוקי-קרוקי מכוער. יחד עם זאת אמר "אני בחור נאה ועשיר, ומוכן לתת לך את אהבתי ואת הכל שיש לי אם רק תסכימי." ורד צהוב נעלבה קשות. היא קמה ממקומה ואמרה "לא אשב כאן עם אדם שמשמיץ את האיש שאני אוהבת" והתכוננה לצאת.

"אני מכבד את רוח הגאווה שלך" אמר ג'ק "תרשי לי להעניק לך מתנה" ונתן לה את מפת הפלא "עם

המפה הזו לא תצטרכי לדאוג אף פעם לאוכל או לשתיה."

למחרת הופיע ג'ק שוב בבגדיו המפוארים כאילו הנסיך השני, ושוב אחרי הארוחה ביקש לראות את הבת הצעירה של המלך. הוא שוחח עם ורד צהוב וניסה ככל כוחו לשכנע אותה להנשא לו, אך היא סירבה. "לא אשב כאן ולא ארצה לשמוע את הדברים המעליבים האלה" אמרה.

הפעם העניק לה ג'ק, כמתנה, את הארנק שלא מתרוקן מעולם מזהב. "כשתחליטי להינשא לגנן עני, לפחות תוכלי לחיות תמיד בעושר" אמר.

וביום השלישי, אחרי הארוחה, שוב פגש ג'ק את ורד צהוב ושוב ניסה לשכנע אותה לנישואין, אך לשווא.

היא שוב סירבה. היא אמרה לג'ק שחוקי-קרוקי הוא בעיניה יפה ונאה יותר מכל בן מלך שראתה אי-פעם.

ואז ג'ק העניק לה לפרידה את מסרק הפלא. "הנה מסרק ואתו תוכלי לסרוק משערותיך כסף וזהב כמה שתרצי. ואם תרצי גם, הרי תוכלי להפוך בו את האדם המכוער ביותר לנאה ויפה ביותר."

כשהבנות האחרות שמעו זאת רצו להוציא את

המסרק מידיה, אך ג'ק דחף אותן הצדה, וכששני הנסיכים, הבעלים באו לעזרתן, הוא הפיל אותם על הארץ במחי יד אחת.

המלך כעס מאוד וקרא "איך תעז לעשות זאת לשני האנשים הטובים והאמיצים שבעולם, שהביאו לי את מי יוקה מסוף העולם."

"אכן אמיצים וטובים" צחק ג'ק "הרמאים וחדלי אישים, וגם לא חתנים חוקיים שלך."

"איך תעז לומר זאת?" קרא המלך.

"הורד את חולצותיהם וראה מה כתוב על גביהם."

והמלך קרא "האדם הזה הוא חתן לא-חוקי". "מה

פירוש הדבר?" שאל "הם נישאו כחוק לשתיה בנותיי

וקיבלו כדורי זהב לאות היותם חתנים שלי."

אז הוציא ג'ק את כדורי הזהב מכיסו וסיפר לו את כל

הסיפור על בקבוקי המים. הוא גם אמר לו שהוא זה

חוקי-קרוקי ושזה כבוד גדול לבתו הקטנה שאינה

רוצה להחליף את חוקי-קרוקי המכוער בנסיך יפה

ועשיר.

אחרי כן ג'ק החזיר את הסוסה ליער וחזר לגן

כחוקי-קרוקי.

"הו" אמרה ורד צהוב "יש לי דבר מה בשבילך." הוא הניח את ראשו בחיקה והיא התחילה לסרוק את שערותיו. ופתאום היא לא ראתה יותר את חוקי-קרוקי המכוער, אלא את הנסיך היפה שכל הזמן רצה להשיג את ידה. ואז סיפר לה ג'ק את כל הסיפור והם התחתנו ללא שהיות.

נשפי החתונה נמשכו שנה ויום, ובהם ניגנו חמש מאות כנרים, חמש מאות חלילנים וחמש מאות חצוצרנים והיום האחרון היה טוב מהראשון. זמן מה אחרי החתונה ג'ק ואישתו הצעירה התהלכו בגן. פתאום ראו אישה צעירה ויפה שעברה את דרכם. ג'ק פנה אליה אך היא לא ענתה בנימוס. "נימוסיך, גבירתי, גרועים מהמראה שלך" אמר ג'ק. "הם טובים יותר מהזיכרון שלך, חוקי-קרוקי" ענתה האישה.

"למה כוונתך" שאל ג'ק מופתע.

היא הובילה אותו הצדה ואמרה "אני היא הסוסה שהשארתי ביער. הייתי מכושפת במשך שנים, אבל הכישוף הסתיים. אחי כושף לדוב, אך גם הוא היום הפך לאדם חופשי. חשבתי פעם" אמרה "שתוכל

להיות לבעלי, אבל נראה ששכחת עלי. אין דבר. קיבלת אישה יפה וטובה. לך לטירתך וחי באושר אתה. יותר כבר לא תראה אותי וגם אני לא אראה אותך יותר."